

הַסֹּוד הַנֶּשְׁמֹר שֶׁל נֶהָר הַסַּמְבָּטִיּוֹן וְהַשַּׁבָּת

סִפּוּר מִוִּפְלָא עַל כֹּחָהּ שֶׁל הַשַּׁבָּת וְאַמוּנָתָנוּ בָּהּ 'יִתְבָּרֵךְ!

השר הרומאי טורנוסרופוס פגש את
שר התורה, רבי עקיבא.

השר הרומאי לא הבין את קדשת
ישראל, ושאל בפליאה:

"מה יום מימים?"

(מדוע יום השבת שלכם חשוב ושונה מכל ימות השבוע?)

חַיֵּה רַבִּי עֲקִיבָא וְאָמַר:
"כֹּה גַם הַשַּׁבָּת! מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים, הַקָּדוֹשׁ
בָּרוּךְ הוּא, בָּחַר לְכַבֵּד אוֹתָהּ!"

עֲנֵה הַשֵּׁר: "כִּי מֶלֶךְ רוֹמִי הֶחֱלִיט לְכַבֵּד אוֹתִי!"

רַבִּי עֲקִיבָא עֲנֵה לְשֵׁר בִּאהֲבָה וְאִמּוֹנָה גְדוּלָּה:
"וְמָה גִבּוֹר מַגְבֵּרִים?" (מְדוּעַ אֵתָּה חֲשׂוֹב מֵאַנְשִׁים אַחֲרִים?)

הַשָּׂר טוֹרְנוּסְרוּפּוֹס הַקָּשָׁה וְאָמַר:
"מִי יוֹכִיחַ שְׁהַיּוֹם הוּא בְּאַמַּת זֶם
יוֹם שַׁבָּת?"

"מִי אָמַר שְׁהַבּוֹרָא בְּאַמַּת צְוָה
לְנוֹחַ בַּיּוֹם הַזֶּה?"

עָנָה לוֹ רַבִּי עֲקִיבָא:
הַבְּרִיאָה שֶׁל ה' בְּעֶצְמָהּ תּוֹכִיחַ!
יֵשׁ לִי שְׁלוֹשׁ הוֹכָחוֹת!

הַהוֹכָחָה הָרֵאשׁוֹנָה: נֶהַר הַסַּמְבָּטִיּוֹן!
זֶהוּ נֶהַר פֶּלֶא שֶׁה' בָּרָא.
כָּל יָמוֹת הַחֹל הַנֶּהָר סוּעַר וְגוּעַשׁ, מָלֵא בְּאַבְנִים וְחוֹל.
אֲךְ כַּאֲשֶׁר מִגִּיעָה שַׁבָּת קֹדֶשׁ – הַנֶּהָר נָח, עוֹצֵר מִלְּכַת וְנִרְגָּע כְּלִיל, לְכָבוֹד ה'!

ההוכחה השנייה:
"בעל אוב" (מכשף).

הקסמים האסורים של בעל האוב
עובדים רק בימות החל.

אבל בשבת? אין להם שום כח!

הקדושה של השבת מאירה כל כף
חזקה, עד שכל הכשפים מתבטלים
לגמרי מול רצון ה'!

ההוכחה השלישית: קברו של אבא שלך!

כל ימות החל
עולה עשן מן
הקבר שלו (כי
הוא נדון בגיהנום).

אבל בשבת קדש?
הקבר שקט ואינו
מעלה עשן.

אפלו בעולם הבא
יש מנוחה מוחלטת
בשבת לכבוד
השם יתברך!

הַשׁוֹר לֹא הָאָמִיּוֹן, הִתְעַצְבֹּן וְהָלֵךְ לְבִדְקָא!
הוּא בִּדְקָא אֶת קֶבֶר אָבִיו וְגָלָה אֶת הָאֻמָּת:

אַךְ כְּשֶׁנִּכְנְסָה שַׁבָּת – הַקֶּבֶר נָח
כְּלִיל וְלֹא עָלָה תִּימְרוֹת עֶשְׂנָן!

כָּל יָמוֹת הַחַל – הָעֶשְׂנָן
עָלָה וְהָאֵב סָבַל.

לְאַחַר הַשַּׁבָּת, הָעֶשֶׂן חֲזָר. קָרָא הַשֵּׁר לְאַבְיוֹ:
"אַבָּא! הָאֵם מִהֶרְגַּע שָׁמָּה, הִפְכָּת לַיהוּדִי שְׂאֵתָה שׁוֹמֵר שַׁבָּת?"

עָנָה לוֹ אָבִיו מֵעוֹלָם הָאֲמַת אֶת הַסּוּד הַגָּדוֹל:
"מִי שְׂאִינוֹ שׁוֹמֵר שַׁבָּת בְּחַיָּיו בְּעוֹלָם הַזֶּה בְּרִצּוֹנוֹ –
כָּאֵן, בְּעוֹלָם שֶׁל מַעְלָה, הוּא חַיֵּב לְשָׁמֵר אֶת הַשַּׁבָּת כְּלָם יוֹדְעִים שֶׁה' הוּא הַמֶּלֶךְ!"

חֲזַר טוֹרְנוֹסְרוּפוּס לְרַבִּי עֲקִיבָא עִם שְׂאֵלָה חֲדָשָׁה:
"אִם הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בְּאַמֶּת רוּצָה בְּכַבּוּדָּהּ שֶׁל הַשַּׁבָּת,

"אִם הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא גֹמֵל רוּצָה בְּכַבּוּדָּהּ שֶׁל הַשַּׁבָּת,
וְאִסּוּר לַעֲשׂוֹת בָּהּ מְלָאכָה...
אִז מַדּוּעַ ה' מְמַשִּׁיךְ לְהַשִּׁיב רוּחוֹת וּלְהוֹרִיד גְּשָׁמִים בַּשַּׁבָּת?
הֲרִי גַם לֵה' אִסּוּר לַפֶּעַל בַּשַּׁבָּת!"

עֲנֵה לּוֹ רַבִּי עֲקִיבָא בְּמִשְׁלַח חֹכֶם וְנִפְלָא:
תִּדְמִי מִיֵּן אָדָם שֹׁגֵר לְבֵדּוֹ בְּתוֹךְ חֲצֵר גְּדוֹלָה מְקַפֶּת חוֹמָה.
הֲרִי מוֹתָר לוֹ לְטַלֵּטל (לְהַעֲבִיר חִפְצִים) מִמָּקוֹם לְמָקוֹם בְּכָל רִחְבֵּי הַחֲצוֹ שֶׁלוֹ
לָמָּה? כִּי כָּל הַחֲצֵר רְשׁוּמָה עַל שְׁמוֹ!

"כך גם הקדוש ברוך הוא!"
זעק רבי עקיבא באהבה.
"העולם כלו שלו! ה' הוא אדון הכל!"
אין עוד אף מלך אדם ששוּתף עמו בשלטון בעולם.
לכן, ה' יכול להוריד גשם ולהשיב רוח,
כי בשביל ה' יתברך – כל העולם הוא רשות אחת שלו!"

ראו את ההבדל שקבע ה' בבריאה!

המקום	בימות החול	בשבת קדש
נהר הסמבטיון	סוער וזורק אבנים	נח לגמרי
בעל אוב (מכשף)	כשפים עובדים	מתבטלים מיד
עולם האמת (הקבר)	עולה עשן	שקט ומנוחה

הטבע בעצמו שומר את יצירתו של ה'!

מַה אֲנַחְנוּ לִזְמַדִּים מִהַסִּיפּוֹר הַמּוֹפְלָא?
הַשַּׁבָּת הִיא הַמַּתָּנָה הַכִּי גְדוֹלָה שְׁנַתֵּן לָנוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם!
אִפְלוּ אִם מִיִּשְׁהוּ מִהַגּוֹיִם אֵינוּ מִבִּין אֶת קִדְשַׁת יִשְׂרָאֵל,
הַבְּרִיָּאָה כֻּלָּה צוּעֶקֶת וּמַעֲיָדָה – יֵשׁ בּוֹרָא לָעוֹלָם, וְהוּא אֲדוֹן יַחֲיד!

אֲשֶׁרֵינוּ שֶׁזָכִינוּ!
בְּכָל פֶּעַם שֶׁנִּשְׁמָר שַׁבָּת וְנִשְׁיָר בְּשִׂמְחָה לַה',
נִזְכֹּר שֶׁאַפְלוּ נִהַר הַסַּמְבָּטִיּוֹן וְכָל הַטֶּבַע כָּלוּ
מִצִּטְרָפִים אֵלֵינוּ לַשִּׁירָה, כִּי לַהּוֹדוֹת, לְהִלֵּל וּלְשַׁבַּח
אֶת ה' שֶׁיִּתְבָּרֵךְ שְׁאֵנוּ כָּל כָּךְ אוֹהֲבִים!
שַׁבָּת שְׁלוֹם וּמְבוֹרָךְ!

